

Ebenezer Erskine

De Nieuw Testamentische Ark geopend tegen de vloed van Goddelijke toorn

(2e preek)

Hebreeën 11 vs 7 - Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin.

Wij lezen in Deut. 22:11, 12 en verder, van twee grote bergen, namelijk, de berg Ebal, en de berg Gerizim. De ene was een berg van vervloeking, en de andere van zegening. Op deze twee bergen plaatst God tweeërlei troon; op de berg Ebal plaatst Hij een troon van gerechtigheid, en op de andere een troon van genade. Van de berg Ebal is een uitbarsting van wee en vloeken tegen alle mensenkinderen, die, evenals de zondvloed, het gelaat van het ganse aardrijk overdekt, want zij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods (Rom. 3:23). Daarom achtervolgt de toorn Gods hem, evenals de zwellende zondvloed, overal waar zij zich heenwenden, totdat zij vlieden naar de berg Gerizim of de berg Sion, waar het verbond der genade staat, de Nieuw Testamentische Ark, Jezus Christus, van welke de arme zondaar, die niet weet wat hij zal doen, om verlost te worden van de vloek van de wet en de toorn van de Wetgever, wordt toegeroepen: (Zach. 9:12). "Keert gijlieden weer tot de sterkte", gaat in de Ark; en die dat doet, "zal niet verderven, maar het eeuwige leven hebben" (Joh. 3:16).

Ik heb getracht de deuren van de Nieuw Testamentische Ark open te zetten, opdat arme, door de wet, de rechtvaardigheid en het geweten veroordeelde zondaren er voordeel van zouden hebben, en van de vloed behouden worden, Ik heb er u zes genoemd en open gezet, namelijk:

- (1.) De deur van de openbaring van Christus in het Woord, want hiertoe is Hij geopenbaard, opdat zondaren in Hem zullen geloven en zalig worden.
- (2.) De deur van de vleeswording, waardoor God onze Bloedvriend wordt in de Persoon van Zijn Zoon, opdat wij de slip van deze Joodse Man zullen grijpen (Zach. 8:23) en met Hem gaan, en zalig worden.
- (3.) De deur van Zijn volmaakte gehoorzaamheid aan de wet, in de plaats van de eerste Adam, waardoor het recht op het eeuwige leven, dat door de ongehoorzaamheid van de eerste Adam verloren was, weer hersteld is: en zo heeft Hij macht het eeuwige leven te geven aan wie Hij wil, zoals Hijzelf verklaart in Joh. 5:21 en 22.
- (4.) De deur van Zijn voldoening, waardoor het handschrift van de vloek, dat tegen ons was, is teniet gedaan, en de schuldbrief of obligatie, die in de handen van de rechtvaardigheid was, welke ons onder de toorn hield, is ingetrokken: (Gal. 3:13) "Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons."

- (5.) Ik heb u ook gezegd dat de grote en dierbare, voornamelijk de volstrekte, onvoorwaardelijke beloften van het verbond der genade, een deur zijn, om daardoor in te gaan in de Nieuw Testamentische Ark; welke beloften alle zijn overgedragen aan zondaren, die ver zijn, en die nabij zijn, om hen aan te moedigen ze aan te grijpen als touwen van de zaligheid, waardoor zij, uit de verdelgende vloed van toorn, kunnen worden opgetrokken in de Ark Jezus Christus, in Wie alle beloften Gods Ja en Amen zijn (2 Kor. 1:20).
- (6.) De laatste deur, die ik genoemd heb, was de deur van de schenking, of gift van God de Vader van Zijn Zoon als Zaligmaker, door prijs en kracht; door de prijs van Zijn bloed en de kracht van Zijn Geest. Hij heeft Hem gegeven tot een Zaligmaker, Getuige, Vorst en Gebieder van de volken. En waartoe anders wordt een gave gegeven en aangeboden, dan opdat zij zal worden aangenomen? Over deze deuren heb ik reeds gesproken. Ik ga nu voort om u,

7^e Een zevende deur te openen waardoor het geloof in de Nieuw Testamentische Ark ingaat, en dat is, de Naam van God, zoals die door Christus in het heerlijk Evangelie geopenbaard is: (Spr. 18:10) "De Naam des Heeren is een sterke toren; de rechtvaardige zal daarheen lopen, en in een hoog vertrek gesteld worden." (Psalm 9:11) "En die Uw Naam kennen zullen op U vertrouwen." "Die in de duisternissen wandelt en geen licht heeft, dat hij betrouwe op de Naam des Heeren, en steune op zijn God." Uit deze en dergelijke Schriftuurplaatsen kunt u zien, dat de Naam van God in Christus gegeven is tot een gezegende grond van geloof, hoop en vertrouwen; en geen wonder, wanneer men overweegt, *dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, hun zonde hun niet toerekenende* (2 Kor. 5:19).

Doch ik zal nu een weinig stilstaan bij die Naam van God, die Hij aan Mozes openbaarde en voor hem uitriep, toen Hij Zich verwaardigde, op diens verzoek al Zijn heerlijkheid voorbij zijn aangezicht te laten gaan: (Exod. 34:6, 7) "*Als nu de Heere voor zijn aangezicht voorbijging, zo riep Hij: HEERE HEERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid. Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de ongerechtigheid en overtreding en zonde vergeeft; Die de schuldige geenszins onschuldig houdt.*"

Laat ons nu deze Naam des Heeren een weinig beschouwen, en zien of er niet genoeg in is om het ongeloof voor altoos te beschamen, Het is een allerzekerste waarheid, dat onkunde van God en van wat Hij in Christus is, de moeder is van het ongeloof, waardoor wij ons van de levende God als van een vijand afkeren. De satan weet dit zeer goed, en daarom is zijn voorname oogmerk en listigheid, het oog van een zondaar, wiens geweten ontwaakt is, op zijn zondige, ellendige en beklagenswaardige staat te vestigen, en hem God voor te stellen als een God van onverbiddelijke rechtvaardigheid, een wrekende vijand, een verterend vuur, om hem daardoor met wanhoop te vervullen, en in dezelfde toestand te brengen waarin hijzelf is. Hij tracht met alle macht de openbaring, die God van Zijn Naam door Christus gedaan heeft, te verbergen, zoals de apostel zegt: (2 Kor. 4:4) "De god van deze eeuw heeft de zinnen verblind, namelijk van de ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, die het Beeld Gods is." Doch de duivel, en al zijn bekwaamheid en listigheid ten spijt, die de Naam van God in Christus zoekt te verdonkeren, zullen wij trachten de Naam des Heeren te ontvouwen, zoals Hij Zich in de zo-even aangehaalde plaats heeft bekendgemaakt, en zien of daar niet een heerlijke en edele grond van geloof en vertrouwen voor de zondaar is, hoe wanhopig en beklaglijk zijn toestand er naar zijn gedachte ook mag uitzien.

1. U ziet, dat Zijn eerste Naam een Naam is van heerlijkheid, grootheid en majesteit: "HEERE HEERE, GOD, " Dit is een Naam van grote en heerlijke majesteit, en die wordt vooraan gezet

en beloofd, om ons te doen weten wat God in Zichzelf is; dat Hij het oneindig eeuwig en onveranderlijk Wezen is; dat Hij "de hemel en de aarde vervult" (Jer. 23:24); dat Hij "de hemel heeft tot Zijn troon, en de aarde tot de voetbank Zijner voeten" (Jes. 66:1); dat "alle de inwoners der aarde voor Hem als niets geacht zijn" Dan. 4:35), ja, "minder dan niets en ijdelheid" (Jes. 40:17). God wil in de eerste plaats, dat wij weten wat Hij in Zichzelf is; en hoe wij, en alle schepselen in Hem leven, en ons bewegen, en zijn (Hand. 17:28). Deze en dergelijke uitdrukkingen van de heerlijke majesteit van God zijn het fundament van alle waar geloof, en van alle godsdienstige eredienst en aanbidding. De ziel krijgt zulke gezichten en ontdekkingen van de heerlijkheid en majesteit van God, dat zij daardoor met ontzag en eerbied voor Hem vervuld wordt; zodat de ziel met Mozes uitroept: (Exod. 15:11) "O Heere, wie is als Gij onder de goden? Wie is als Gij, verheerlijkt in heiligheid, vreselijk in lofzangen. doende wonder?" O! "Wie zal verkeren in Uw tent? Wie zal wonen op de berg Uwer heiligheid?" Zo staat de arme tollenaar, onder gevoel van zonde en bevattingen van oneindige majesteit van God, van ver, hij slaat op zijn borst en roept uit: "O God, wees mij zondaar genadig" (Luk. 18:13). Doch, hoewel deze Naam van majesteit, kracht en grootheid, wordt vooropgesteld, om de ziel te vernederen en in haar eigen ogen gering te maken, ziet nochtans welk een heerlijk gevolg van beminnelijke namen die volgen, teneinde levendig te maken de geest van de nederigen, en het hart van de verbrijzelden: "HEERE HEERE, God, barmhartig en genadig." Het is aangenaam, na te gaan hoe elk van Zijn betrekkelijke Namen beantwoordt aan de toestand en behoefte van de ziel.

2. *Barmhartig*. De toestand van de arme mens is zodanig, dat hij uitroept: O! Ik ben zo ongelukkig en ellendig, dat het niet te bevatten of uit te drukken is; ik ben waarlijk een beklagenswaardig voorwerp; ik ben diep gezonken door mijn zonde in Adam, en in mijn eigen persoon: (Psalm 69:3) "Ik ben gezonken in grondeloze modder, daar men niet kan staan." Wel weet en geloof ik, dat de Heere, de sterke en almachtige God, machtig is mij te bewaren en te verlossen, maar wat zegt dat voor mij, die niet weet, of Zijn almachtige arm zich over mij zal uitstrekken tot mijn verderf, of tot mijn zaligheid?

Wel, hierop antwoordt de Heere in die Naam; "Ik ben de Heere, barmhartig." Bent u ellendig, ik ben barmhartig zowel als sterk; rechtvaardigheid is Mijn vreemd werk, Mijn vreemde daad (Jes. 28:21), want Ik heb lust aan goedertierenheid (Micha 7:18); "Mijn hart is in Mij omgekeerd, al Mijn berouw is samen ontstoken" (Hos. 40:8), totdat Ik mijn barmhartigheid kan uitlaten. Zegt mij, vrienden, wat is barmhartigheid? Wat anders dan een sterke drang en neiging in God, om goed te doen en een zondaar in ellende te helpen. Ellende is juist het voorwerp en het onderwerp waarop barmhartigheid werkt; daarom, o ellendige zondaar! Vertrouw op Mijn barmhartigheid, die uitstroomt door het bloed van Mijn eeuwige Zoon. Een derde titel in zijn naam is:

3. *Genadig*. Misschien zegt de arme, schuldige en overtuigde zondaar: "Ik ben een van de ellendigste schepselen op aarde; ik ben ontbloot van alle genade, van alle goedheid; ik heb geen hoedanigheden om mij bij God aan te bevelen."

Wel, zegt de Heere: "Ik ben genadig." Ik vraag naar geen genade, goedheid of geschiktheid in de zondaar, om hem bij Mij aan te bevelen; maar Ik wil, dat de arme, blinde, naakte, ellendige zondaar zal komen om te ontvangen, niet om te geven; dat hij bij Mij om niet komt kopen goud beproefd komende uit het vuur, witte klederen, ogenzalf, melk en honing, en alle genade en goedheid, "zonder prijs en zonder geld." Zoekt niet naar geloof, bekering, liefde, nederigheid, een verbroken hart, als koopgeld om genade en gunst bij God te vinden; doch komt van alle genade verstoken, "tot de troon der genade, om barmhartigheid te verkrijgen en genade te vinden."

4. Misschien zal de arme ontwaakte zondaar zeggen: "Ik ben een vermetel zondaar geweest, en ben al zolang in de zonde en in opstand tegen God doorgegaan, dat ik bevreesd ben, dat God mij niet langer wil verdragen; dat de dag van genade voor mij voorbij is."

Wel, zegt de Heere: "Ik ben lankmoedig, " Mijn geduld jegens zondaren is niet spoedig uitgeput. Wel is waar, heb Ik de hoon mij door de engelen, die gevallen zijn, aangedaan niet lang verdragen; want op hetzelfde ogenblik, dat zij zondigden werden zij uit de hemel geworpen, en worden zij "tot het oordeel des grote dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard" (Judas : 6). Doch zo handel Ik niet met zondaren van het geslacht van Adam, de natuur van wie Ik heb aangenomen, wanneer Ik de gevallen engelen ben voorbijgegaan. "Ik wil niet, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen" (2 Petrus 3:9) "Ik heb geen lust in de dood des goddelozen; maar daarin heb ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg, en leeft" (Ezech. 33:11); "daarom zal Ik wachten, opdat Ik genadig zij" (Jes. 30:18). Ziet, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden en hij met Mij" (Openb. 3:20). Wat is lankmoedigheid) wat anders dan geduld, boven alle verwachting en boven alle verdienste uitgestrekt. Als Ik van plan was u af te snijden en in de hel te werpen, zou Mij daartoe de gelegenheid en de geschikte tijd niet ontbroken hebben; maar Ik heb u tot hiertoe met al uw dwaasheid en goddeloosheid gedragen, en tot op deze dag sta Ik met uitgebreide armen van liefde en goedertierenheid, roepende: "Wendt u naar Mij toe, wendt u naar Mij toe; bekeert u, want waarom zou gij sterven?"

5. Misschien zegt de arme twijfelende ziel: Er was, en er is nog zo'n overvloeien van zonde en boosheid bij mij, dat mijn zonden de grote bergen gelijk zijn, zij zijn naar de hemel gestegen en roepen om toorn en wraak als de zonde van Sodom: daarom heb ik ook niets dar grimmigheid en toorn te wachten.

Wel, maar de Heere zegt: Laat het zo zijn, dat u overvloedig bent in boosheid, Mijn Naam is groot van weldadigheid, of (volgens de Engelse overzetting) overvloedig in goedheid. Alsof Hij zeide: Hoewel uw boosheid en zondigheid groot is, toch is het maar de boosheid en zondigheid van een eindig schepsel, doch Mijn weldadigheid is de goedheid van een oneindige God, die onuitputtelijk is; komt daarom tot Mij, en laat "naar Mijn rijkdom vervuld worden al uw nooddrift, in heerlijkheid, door Jezus Christus." Mijn goedheid is zodanig, dat Ik goed ben zelfs voor de boze en ondankbare: Ik doe Mijn zon opgaan over bozen en goeden, en regen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen" (Matth. 5:45). Mijn weldadigheid strekt zich over allen uit; daarom, komt, ja komt "doet uw mond wijd open, en Ik zal hem vervullen" (Psalm 81:11). "Smaakt en ziet, dat de Heere goed is" (Psalm 34:9). Mijn schatkamers zijn vol, en staan open: Daarom, die wil, die neme van Mijn goedheid om niet; eet het goede, en laat uw ziel zich verlustigen in de overvloed van Mijn goedheid: "Ik verzadig de dorstige ziel, en vervul de hongerige ziel met goed."

6. Het kan zijn, dat de arme ziel zegt: Ik kan geen goed van de hand des Heeren ontvangen, want ik heb een boos en ongelovig hart, dat Zijn waarheid en getrouwheid in twijfel trekt. Wel zie Ik grote en dierbare beloften in het Woord, doch ik durf er geen aanspraak op maken, en wanneer ik het waag mij er mee in te laten, trekt mijn ongelovig hart mijn hand terug, zeggende: "Zijne toezegging heeft een einde, " en zo verlies ik het voordeel van de belofte Gods.

Wel, zegt God, om u, o mens, van uw ongeloof te genezen, maak ik u Mijn Naam bekend, niet alleen als overvloedig in goedheid maar als groot van waarheid. Mijn Naam is getrouw en waarachtig (Openb. 19:11): "Gerechtigheid is de gordel van Mijn lendenen; ook is de waarheid de gordel van Mijn lendenen" (Jes. 40:5); "het is onmogelijk, dat Ik liegen kan" (Titus 1:2), "Mijn waarheid is in de hemelen bevestigd" (Psalm 89:3). Ja de hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar er zal geen jota noch tittel van Mijn Woord op de aarde vallen; daarom kunt

u met de grootste veiligheid op het Woord van Mijn belofte vertrouwen. Het is niet iets, dat op en neer gaat; het is niet heden ja, en morgen neen, maar het is altijd Ja en Amen (2 Kor. 1:17, 18). Daarom, geloof de belofte, verzegel haar, want u kunt Mij niet meer eer aandoen, dan door te verzegelen, dat Ik waarachtig ben (Joh. 3:33). Daarom gelooft en ziet het heil onzes Gods (Jes. 52:10).

7. O, zal de arme bevende ziel zeggen: Wat zal ik doen, als God Zijn barmhartigheden door toorn toegesloten heeft, en mij dus niet meer goedgunstig zal zijn? (Psalm 77:8, 10).

Hierop wordt geantwoord: "Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, of, (volgens de Engelse overzetting) Die barmhartigheid bewaart voor duizenden;" dat wil zeggen: Ik heb barmhartigheid bewezen aan duizenden, aan ontelbare menigten, en nochtans zijn de schatkamers van Mijn genade en barmhartigheid zo vol als ooit, en Ik ben even bereid Mijn barmhartigheid te bewijzen aan duizenden personen, ja, aan duizenden geslachten, als ooit te voren; "Een iegelijk, die in Mijn Naam gelooft, zal niet verderven, maar het eeuwige leven hebben; want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde also zijn Mijn gedachten hoger dan ulieder gedachten."

8. Als de zondaar zegt: Ik heb zoveel zonden, zij zijn zo vermeerderd en verzwaard, dat ik vrees, dat Hij ze mij nooit zal vergeven;

dan antwoordt de Heere hierop: Die de ongerechtigheid, en overtreding, en zonde vergeeft;" dat wil zeggen, allerlei soort van zonde en terging, die bedacht kan worden: (Jesaja 1:18) "Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol." Bij Mij is menigvuldige verlossing, opdat men die van Mij begeert; daarom vreest niet, gelooft alleen: want dit is Mijn voorrecht, dat Ik lust heb ten toon te spreiden: (Jes. 43:25) "Ik, Ik ben het, Die uw overtreding uitdelg, om Mijnentwil, en Ik gedenk uw zonden niet."

Zo ziet u welk een wijde deur in de Nieuw Testamentische Ark is geopend, of welk een edele grond van het geloof is gelegd in die Naam van God, die voor Mozes is uitgeroepen.

Doch, omdat zondaren geneigd zijn, evenals de spin, vergif te zuigen uit deze voortreffelijke bekendmaking van Gods Naam, Barmhartig en Genadig, Zijn genade in ontuchtigheid te veranderen, en te zeggen: Als dit zo is, zullen wij zondigen opdat de genade te meerder worde (Rom. 6:1); dan behoeven wij de toorn van zo'n barmhartige God niet te vrezen. Daarom moeten wij acht geven op het ontzaglijk woord, dat onmiddellijk volgt: "Die de schuldige geenszins onschuldig houdt;" dat is: Het doel van al deze genade en barmhartigheid, die Ik heb bekend gemaakt, is zondaren tot bekering te leiden, door een bevassing van Mijn goedertierenheid in Christus. Doch indien iemand Mijn Naam "Barmhartig en Genadig" zal misbruiken, om zichzelf te sterken in de zonde en de opstand tegen Mijn gezag, laat die weten, dat Ik zulken niet onschuldig zal houden: Nee, nee, "die is reeds veroordeeld, en de toorn Gods blijft op hem" (Joh. 3:18, 36). En wanneer hij deze genade in ontuchtigheid verandert, "vergadert hij zichzelf toorn, als een schat, in de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods" (Rom. 2:5). Daarom, "de goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn gedachten. en Hij bekere zich tot de Heere, " uit deze overweging, dat ik ben, de HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig; "grimmigheid is bij Mij niet" (Jes. 27:4). Ik heb geen lust in de dood van de zondaar, maar daarin, dat Ik barmhartigheid bewijs aan duizenden. Doch indien hij zich in de zonde verhardt omdat Ik barmhartig en genadig ben, zal hij het tot zijn schade doen; want "wie zou Mij als een doorn en distel in oorlog stellen, dat Ik tegen hem zou aanvallen en hem tegelijk verbranden zou? Of hij moest Mijn sterkte (de Man van Mijn rechterhand) aangrijpen, hij zal vrede met Mij maken; vrede zal hij met Mij maken."

Vrienden, ik zou niet graag willen, dat het bloed van een enige ziel, die onder mijn gehoor zit, of aan mijn zorg is toevertrouwd, op mijn hoofd komt, daarom heb ik u daartoe reeds zeven deuren geopend door welke u door het geloof kunt ingaan in de Nieuw Testamentische Ark. Ik zal er nog enkele meer open zetten, en o, dat God, terwijl ik die open, u moge overreden en bekwamen in te gaan en behouden te worden.

1^e De last, die Christus van Zijn Vader heeft ontvangen, verloren zondaren van Adams geslacht zalig te maken en te verlossen, is een lieflijke deur, waardoor men in de Nieuw Testamentische Ark kan ingaan. Hij heeft Zelf dit ambt niet aangenomen, maar is er van God toe geroepen, gelijkewijs Aäron (Hebr. 5:4). "Ik de Heere heb U geroepen in gerechtigheid, en Ik zal U bij Uw hand grijpen, en Ik zal U behoeden" (Jes. 42:6). U weet, dat, wanneer iemand regelmatig tot een ambt geroepen en aangesteld is, dit een voldoende machtiging voor hem is in zijn ambt werkzaam te zijn, en hij verplicht is de plichten van zijn ambt te vervullen voor hen, die hem in hun dienst hebben genomen. Nu, zo staat het ook met Christus. Om dit voor u op te helderen moet u de volgende bijzonderheden overwegen.

1. Hij werd tot Zijn ambt als Zaligmaker uitverkoren (Jes. 42:1) "Ziet Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene in Dewelke Mijn ziel een welbehagen heeft." Daarom zegt Hij ons: (Spr. 7:23) "Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest, van de aanvang, van de oudheden der aarde af."
2. Hij werd gezalfd, uitgerust met en voorzien van alle gaven, genaden en giften, die nodig waren tot de uitvoering van Zijn zaligmakend werk. Hier vandaan verklaart Hij: (Jes. 56:1) "De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de Heere Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen de zachtmoedigen;" en de Vader zegt: "Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven, Hij zal het recht den heidenen voortbrengen, " en dienovereenkomstig gaf God hem de Geest niet met mate (Joh. 3:34), en is Hij opgevaren in de hoogte, en heeft Hij gaven genomen, om uit te delen onder de mensen (Psalm 68:19).
3. Zijn Vader zond Hem werkelijk in de wereld met de grote boodschap van de verlossing: (Jes. 61:1) Hij heeft Mij gezonden om de gevangenen vrijheid uit te roepen, en de gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen des Heeren." Een jubeljaar van vrijlating voor alle gevangenen van de Zonde en de Satan, en de dag van de wraak van onze God, namelijk: wraak over de oude slang, die Hij de kop kwam vermorzelen; want, "hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou" (1 Joh. 3:8).
4. Hij heeft vrijwillig de opdracht zijns Vaders aangenomen, om Diens boodschap voor ons te komen doen, en Hij kwam bereidwillig en opgeruimd, "springende op de bergen, huppelende op de heuvelen" (Hoogl. 2:8). Hij stelde Zijn aangezicht als een keisteen (Jes. 50:7) tegen al de stormen, die op Hem bliezen van de hemel, de aarde, en de hel, en nooit bezweek Hij, noch werd Hij ontmoedigd; totdat Hij had "voleindigd het werk, dat Zijn Vader Hem gegeven had om te doen" (Joh. 17:4).
5. Hij opent Zijn lastbrief, en verklaart, dat Hij de Gezondene Gods, de grote Afgezant van de hemel is, om te handelen in de grote zaak van vrede, vergeving en zaligheid voor verloren zondaren. (Joh. 3:17) "God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden." Joh. 4:34) "Mijn spijs is, dat Ik doe de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbreng." (Joh. 12:44, 45) "Jezus riep, en zeide; Die in Mij gelooft, gelooft in Mij niet, maar in Degene, Die mij gezonden heeft. En die Mij ziet, die ziet Degene, Die Mij gezonden heeft."
6. Hij opent niet alleen Zijn lastbrief, maar toont ook het zegel van Zijn Vader, dat eraan gehecht is: (Joh. 6:27) "Dezen heeft God de Vader verzegeld." Hij werd plechtig verzegeld bij Zijn plechtige inhuldiging, toen Hij door Johannes in de Jordaan gedoopt werd, toen de hemelen geopend werden, en de Geest Gods nederdaalde in de gelijkenis van een duif, en

op Hem kwam, en zijn Vader van Hem met een hoorbare stem getuigde, zeggende: "Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb." Ieder wonder, dat Hij deed, in door een aanraking met Zijn hand, of een woord uit Zijn mond, doden op te wekken; de ogen van de blinden te openen; de oren van de doven te doen horen; allerlei krankheden te genezen; Zijn opstanding uit de doden; Zijn Geest op de Pinksterdag over Zijn discipelen uit te storten en hen met kracht uit de hoogte te begiftigen; al deze en vele andere dingen waren plechtige zegels, die aan Zijn lastbrief werden gehecht.

7. Gelijk Hijzelf door Zijn Vader was gezonden en gemachtigd, zo zendt Hij ook Zijn apostelen en andere dienaren, om het Evangelie van de genade van God aan de gehele wereld te verkondigen en bekend te maken: (Joh. 20:21) "Gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zend Ik ook ulieden." En welke opdracht geeft Hij hun? "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen." (Matth. 28:19, 20) "Gaat dan heen, onderwijst al de volkeren, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld." (2 Kor. 5:20) "Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bede: wij bidden u van Christus' wege, laat u met God verzoenen." Nu, is er niet in dit alles een duidelijke en behoorlijke grond voor u gelegd om te geloven, of in de Nieuw Testamentische Ark in te gaan? O vrienden, overdenkt ernstig waartoe de Vader Christus heeft gezonden; want "dit is het werk Gods, dat u gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft" (Joh. 6:29). "Ziet toe, dat u Dien Die spreekt, Die van de hemelen is, niet verwerpt" (Hebr. 12:25) want het is het plechtig gebod van Zijn Vader: "Hoort hem;" dat is: gelooft in Zijn Naam, want zij, die naar Hem niet willen horen, zullen in de zondvloed omkomen.

2^e De bekendgemaakte bekwaamheid en genoegzaamheid van Christus om zalig te maken is een andere deur voor het geloof, om in te gaan in de Nieuw Testamentische Ark. Niemand zal gemakkelijk de oceaan ingaan op een onvoldoende vaartuig. Indien iemand, die op reis is naar een vreemd land, opmerkt, of er opmerkzaam op gemaakt wordt, dat zeker schip niet zeewaardig is, of, dat hij slechts vermoedt, dat het zo is, zal hij zich daarvan afwenden, en er zijn persoon, of zijn goederen niet op wagen. Dit is het geval met iedere wettische en ongelovige; hij heeft een heimelijke verdenking in zijn hart, dat Christus alleen niet genoegzaam is, om hem zalig te maken. Daarom zal hij liever zijn eeuwig leven wagen op de algemene barmhartigheid Gods, of op de wet en de werken van de wet, op zijn inhangende genade, zijn plichten en goede hoedanigheden, dan op Christus. Of als hij Christus niet geheel aan kant zet, zal hij zich deels op Christus en deels op iets, dat hij zelf gedaan heeft wagen; Christus en mijn geloof, Christus en mijn werken en plichten, Christus en mijn gehoorzaamheid, Christus en mijn tranen en gebeden, zullen, hoop ik, alles in orde brengen, en mij behouden van de zondvloed van Gods toorn. Nu, vanwaar komt dit alles anders, dan uit een heimelijke jaloersheid en verdenking van de bekwaamheid en genoegzaamheid van Christus, en dat men zich niet alleen tot Hem moet wenden? Zo komt het, dat zij zich door een boos en ongelovig hart van Hem afkeren, en het gewicht van hun zaligheid op deze en die, en geen plank van hun eigen maaksel en verzinsel leggen, zeggende: (Micha 6:6) "Waarmee zal ik de Heere tegenkomen, en mij bukken voor de hoge God? Zal ik Hem tegenkomen met brandofferen? Met eenjarige kalveren? Zou de Heere een welgevallen hebben aan duizenden van rammen?" In één woord, zolang de zondaar niet volkomen en door en door overtuigd is van de volstrekte genoegzaamheid van de Nieuw Testamentische Ark, en van Zijn volledige bekwaamheid om zalig te maken, zal hij nooit in Hem geloven tot behoudenis van zijn ziel.

Tot uw overtuiging van Zijn bekwaamheid en genoegzaamheid moet u op de volgende getuigenissen aangaande Hem acht geven:

- (1) Het getuigenis van God de Vader: (Psalm 89:20) "Ik heb hulp besteld bij een Held."
- (2) Zijn Eigen getuigenis: (Jes. 63:1) "Ik ben het, Die in gerechtigheid spreek, Die machtig ben te verlossen."
- (3) Het getuigenis van de Heilige Geest, Wiens ambt het is van Hem te getuigen: "Die, " zegt Christus, (Joh. 16:14) "zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen" opdat u in Mij geloven mag.
- (4) Het getuigenis van deze drie getuigen in de hemel: (1 Joh. 5:11) "Dit is het getuigenis, namelijk, dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft, en ditzelve leven is in Zijn Zoon."
- (5) De getuigenis van de apostel Paulus, sprekende door de ingeving, van de Heilige Geest: (Hebr. 7:25) "Waarom Hij ook volkomen kan zaligmaken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.
- (6) De getuigenis van de verlost in de heerlijkheid. die uit hun bevinding getuigen, dat Hij alleen op Zich heeft genomen hen zalig te maken en dat ook heeft gedaan: (Openb. 5:9) "Gij zijt waardig dat boek te nemen, en zijn zegelen te openen, want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed." Zo ziet u, dat er voldoende grond voor uw geloof is, te vertrouwen op de bekwaamheid van Christus om u zalig te maken. Dit dan ook te betwijfelen is God tot een leugenaar te maken (1 Joh. 5:10) en allen, die Hem hebben leren kennen, leugenaars te noemen.

Om deze grond van het geloof nog iets verder duidelijk te maken zal ik nog iets spreken over vierderlei bekwaamheid en genoegzaamheid in Christus.

1. Een bekwaamheid van verdienste, omdat Hij vergeving en aanneming verworven heeft door Zijn gehoorzaamheid tot de dood. Zoals reeds werd aangetoond zijn er twee dingen, die de zondaar nodig heeft, om hem in de gunst van God te herstellen en hem het eeuwige leven terug te geven, dat door zijn verbreking van het verbond der werken verbeurd werd: (1.) Vergeving van zonde en (2) een volmaakte rechtvaardigheid voor de wet. Nu, deze worden beide in Christus gevonden. Wat het eerste aangaat, namelijk vergeving, die hebben wij in Hem, want Hij heeft de overtreding gesloten en de zonde verzegeld (Dan. 9:24). Wat haar veroordelende kracht betreft: "Hij is het Lam Gods, Dat de zonde van de wereld wegneemt" (Joh. 1:24.) "In welke wij hebben de verlossing door zijn bloed, [namelijk] de vergeving van de misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade" (Ef. 1:7). De apostel Johannes verklaart dan ook: (1 Joh. 1:7) "Het bloed van Jezus Christus Zijn Zoon reinigt ons van alle zonden;" en op deze grond van de voldoening van Jezus verklaart God, dat Hij "de Heere is, Die de ongerechtigheid, en overtreding, en zonde, vergeeft, " en belooft Hij, (Hebr. 8:12) dat "Hij hun ongerechtigheden zal genadig zijn." Wat het tweede aangaat, namelijk, een volmaakte rechtvaardigheid voor de wet, die is in Christus volkomen te verkrijgen, want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een ieder die gelooft" (Rom. 10:4). Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem" (2 Kor. 5:21). "Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons" (Rom. 8:4). Dit is dat beste kleed, dat de arme doorbrenger wordt aangedaan wanneer hij thuis komt (Luk. 15:22), waardoor de schande van zijn naaktheid wordt bedekt; dit is het bruiloftskleed, dat past voor gemeenschap met God, en de ziel recht geeft op die onverderfelijke, onbevlekkelijke en onverwelkelijke erfenis" (1 Petrus 1:4). Zodat er in Christus een volheid van verdienste tot rechtvaardigmaking is.

2. Er is in Christus een volheid van wijsheid, om de ziel in alle gevallen ter onderrichting en besturing te dienen; want "in Hem zijn al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen" (Kol. 2:3). Door deze Geest der wijsheid en des verstands geeft Hij aan dwazen en kinderkens de kennis "der diepten Gods, die voor de wijzen en verstandigen verborgen zijn" (Matth. 11:25 vergeleken met 1 Kor. 2:10). En door Zijn ervarenheid en wijsheid wijst Hij Zijn arme volk de

weg, en leidt hen door al de donkere en moeilijke paden in hun weg totdat Hij hen in de heerlijkheid opneemt; en zo vervult Hij die belofte: (Jes. 42:16) "Ik zal de blinden leiden door de weg, die zij niet geweten hebben; Ik zal ze doen treden door de paden, die zij niet geweten hebben; Ik zal de duisternis voor hun aangezicht ten licht maken en het kromme tot recht."

3. Er is in Hem een volheid van sterkte en bekwaamheid om de arme ziel te ondersteunen onder alle werk en strijd, waartoe zij geroepen wordt. Soms is de arme gelovige, ziende hoe weinig en welke zwakke genade hij in zich heeft, op het punt van te bezwijken, zodat hij uitroept: Helaas! Dit en dat werk, dat de Heere mij te doen geeft, zal door mij bedorven worden, ik ben niet bekwaam iets te denken, te willen, noch te doen. Hier echter, gelovige, is een algenoegzame voorraad van bekwaamheid: (Psalm 68:29) "Uw God heeft uw sterkte geboden;" daarom, "wordt krachtig in de Heere en in de sterkte Zijner macht" (Ef. 6:10). "Hij geeft de moeden kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte dien, die geen krachten heeft" (Jes. 40:29). Soms zal de arme gelovige bezwijken vanwege de vele en machtige vijanden met welke hij te worstelen heeft. Helaas! zal hij zeggen, ik heb geen macht deze of die sterke begeerlijkheid en verdorvenheid ten onder te brengen; zij zal mij overmeesteren; ik zal nog op enige tijd in de handen van mijn vijanden vallen; de satan ondersteunt de kracht van de inwonende zonde, zodat ik niet alleen "de strijd heb tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, en de geestelijke boosheden in de lucht" (Ef. 6:12). Ik weet niet wat ik moet aanvangen. Wel, arme gelovige, hier ligt de heerlijkheid van uw sterkte, namelijk in Christus, die in Zijn Eigen Persoon de zonde en de satan reeds heeft teniet gedaan, en Die ook heeft gezegd, dat Hij uw ongerechtigheden zal dempen; de zonde zal over u niet heersen. En wat de Satan aangaat, "de God des vredes zal de Satan haast onder uw voeten verpletteren (Rom. 16:20), en intussen zal Zijn genade u genoeg zijn.

4. Er is in Hem een algenoegzame voorraad van genade ter voorziening in al uw behoeften; want "het heeft de Vader behaagd, dat in Hem al de volheid wonen zou" (Kol. 1:19), opdat "wij uit Zijn volheid allen zouden ontvangen, ook genade voor genade" (Joh. 1:16). De genade, die in Hem als Middelaar is, heeft Hij niet voor Zichzelf, maar voor ons arme nooddriftige zondaren; (1 Kor. 1:30) "Hij is ons geworden wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing." Hij heeft gaven ontvangen voor mensen, opdat mensen in Hem zouden gezegend worden met alle geestelijke zegeningen. Daarom worden mensen en de kinderen der mensen genodigd tot Hem te komen om hetgeen het hunne is; want Hij, en alles wat Hij is, of heeft, is voor ons. O komt dan, ja komt, komt en neemt het water des levens om niet.

3^e Een andere deur van toegang tot de Nieuw Testamentische Ark is de deur van Zijn welbehagen, dat Hij tot de gevallen mens heeft, en niet tot de gevallen engelen, die van nature schepselen van hogere rang zijn dan de mens: want God heeft de mens een weinig minder gemaakt dan de engelen (Psalm 8:6). Toen de engelen uit hun eerste staat vielen, werd er geen welbehagen tot hen ontdekt; ja, integendeel, zij zijn buiten de hemel gesloten en naar de hel verwezen, waar zij "tot het oordeel des grote dags met eeuwige banden, onder de duisternis bewaard worden" (Judas: 6). Doch toen de mens zondigde, en uit de staat viel, waarin hij geschapen was, wat een wonderlijk werk is toen gedaan tot zijn herstelling. Vandaar die verklaring van de engelen bij de geboorte van Christus: "vrede op aarde, in de mensen een welbehagen", Hij wil niet, "dat enige verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen" (2 Petrus 3:9).

Vraagt u: *Waaruit blijkt dit welbehagen van God in de mens?*

Dan antwoord ik: In de volgende dingen:

1. Blijkt het niet daaruit, dat Hij aan ons gedacht heeft in onze nederigheid (Psalm 136:23), toen wij het kind gelijk waren, dat op het vlakke des velds geworpen was: dat Hij toen op ons zag, en onze tijd de tijd van de minne was (Ezech. 16:5, 8)?
2. Hoe bleek Zijn welbehagen, toen onmiddellijk na de val, het middel tot herstelling werd bekend gemaakt: (Gen. 3:15) "Datzelve, " namelijk het Zaad van de vrouw, "zal u, " namelijk het zaad van de slang, "de kop vermorzelen", De pleister is gereed om toegepast te worden, reeds voordat de slang de wond heeft toegebracht.
3. Was het geen welbehagen tot mensen op de aarde, dat Hij het werk van hun verlossing niet aan een Engel of archangel wilde toevertrouwen, maar dat Hij het Zijn enige Zoon, Zijn geliefde Zoon opdroeg, "Die in de gestaltenis Gods is" (Filip. 2:6) en volkomen bekwaam is voor het werk?
4. Was het geen welbehagen in de Zoon van God, dat Hij niet alleen de menselijke natuur, maar ook onze plaats voor de wet wilde aannemen, zodat de wet en de rechtvaardigheid Hem konden aanspreken voor onze schuld? Want Hij is geworden "uit een vrouw, geworden onder de wet" (Gal. 4:4); Hij is zonde voor ons gemaakt (2 Kor. 5:21), en Hij is met de overtreders geteld geweest" (Jes. 53:12).
5. Was het geen welbehagen in Hem, te willen "sterven om onze zonden en opgewekt te worden om onze rechtvaardigmaking" (Rom. 5:25)? Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven zet voor zijn vrienden (Joh. 15:13); "maar God bevestigt zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren" (Rom. 5:8).
6. Is dit geen welbehagen in mensen, dat Hij, toen Hij onze verlossing op aarde had volbracht, naar de hemel wilde opvaren om voor ons voor het aangezicht Gods te verschijnen (Hebr. 9:24) als een Voorspraak aan het Hoog Gerechtshof? Hij is met de overtreders geteld geweest, en heeft velen hun zonden gedragen, en voor de overtreders gebeden (Jes. 53:12). "Indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige" (1 Joh. 2:1).
7. Is het geen welbehagen in mensen op de aarde, dat Hij beveelt, dat de witte vredevlag voor het oog van de mensen wordt omhoog gestoken, en dat "Hij scheidt de vrucht der lippen, vrede, vrede, dengenen die ver zijn, en dengenen die nabij zijn" (Jes. 57:19)?
8. Is het geen welbehagen in mensen, dat Hij zichzelf, en zijn ganse zaligheid, aan zondaren aanbiedt? (Jes. 46:12, 13) "Hoort naar mij, gij stijven van hart; gij, die ver van de gerechtigheid zijt. Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet ver wezen en Mijn heil zal niet vertoeven; maar ik zal heil geven in Sion, aan Israël Mijn heerlijkheid."
9. Is het geen welbehagen tot mensen, dat Hij, wanneer Hij hen naar hun verderf ziet lopen op de brede weg, die naar het verderf leidt, hen achtervolgt, roepende: "Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zou gij sterven? Want, zo waarachtig als Ik leef, zo Ik lust heb in de dood des goddelozen! Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg, en leeft" (Ezech. 33:11) O hoe dikwijls heeft Hij Israël achterna geroepen! (Jer. 3:1) "Gij hebt met vele boeleerders gehoereerd, keert nochtans weder tot Mij, spreekt de Heere." En, (vers 14) "Bekeert u, gij afkerige kinderen, spreekt de Heere, want Ik heb u getrouwd."
10. Zijn hart is verblijd en de hemel weergalmt van vreugde, wanneer een doorbrenger wederkeert: (Luk. 15:23, 25) "Laat ons eten en vrolijk zijn, want deze mijn zoon was dood; en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden. Alzo is er blijdschap in de hemel, voor de engelen Gods, over één zondaar, die zich bekeert" (vers 7-10).
11. Zijn welbehagen blijkt uit Zijn gedrag, wanneer zondaren de aanbiedingen van Zijn genade hardnekkig blijven weigeren: (Psalm 81:14) "Och, dat Mijn volk naar Mij gehoord had!" Hij weende over Jeruzalem, zeggende: Luk. 19:42) "Och of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag, hetgeen tot uw vrede dient!" Hij betuigt voor de hemel en de aarde, dat hun bloed niet aan Zijn, maar aan hun eigen deur ligt: (Jer. 11:12, 13) "Ontzet u hierover, gij hemelen, en weest verschrikt, wordt zeer woest, spreekt de Heere. Want Mijn volk heeft twee boosheden

gedaan; Mij, de Springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden." Zo ziet u wat een welbehagen Christus en Zijn Vader hebben in uw zaligheid. En is dit niet een deur, waardoor u mag ingaan in de Nieuw Testamentische Ark, en behouden worden van de zondvloed? O hoe rechtvaardig zal de zondaar voor eeuwig verloren gaan, die dit welbehagen veracht, en al deze genade tevergeefs ontvangt!

4^e Het gebod Gods, dat iedereen, die het Evangelie hoort, wordt gegeven, dat hij in Christus moet geloven, is een gezegende deur van toegang in de Nieuw Testamentische Ark: (1 Joh. 3:23) "Dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam Zijns Zoons Jezus Christus." Vrienden! God heeft zo'n welbehagen in onze zaligheid, dat Hij ons onder een wet heeft besloten, en met Zijn gezag is tussenbeide gekomen, ons gebiedende in de Naam Zijns Zoons te geloven; en Hij heeft Zijn wet omheind met de ontzaglijkste en verschrikkelijkste bedreigingen in geval van ongehoorzaamheid (Joh. 3:18) "Die niet gelooft is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam des eniggeborenen Zoons Gods;" (Hebr. 11:3) "Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen?" (Hebr. 10:28, 29) "Als iemand de wet van Mozes heeft tenietgedaan, die sterft zonder barmhartigheid onder twee of drie getuigen. Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die de Zoon van God vertreden heeft;" (hoofdstuk 6:6) "als welke zichzelf de Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken." Zo ziet u, dat het gebod volstrekt is, dat u in de Naam van Christus moet geloven. U moet Hem aannemen als de gave Gods, anders zult u verzinken in de geweldige wateren van de zondvloed van eeuwige toorn en wraak, en Christus zal er in de hoogste mate over toornen, indien Zijn zaligheid licht geacht wordt; want "Hij zal met vlammend vuur wraak doen over degenen, die God niet kennen. en over degenen, die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn, " in dit gebod te gehoorzamen, van te geloven in de Naam van de eniggeboren Zoon van God (2 Thess. 1:8).

Tegenwerping. 1. Ik vrees, dat, in Christus te geloven en Hem toe te passen, vermetelheid in mij zou zijn.

Antwoord. Het kan nooit vermetelheid zijn een uitdrukkelijk en stellig gebod van God te gehoorzamen. Is het vermetelheid te bidden? Is het vermetelheid het Woord te lezen? Is het vermetelheid het Woord te horen? Is het vermetelheid Gods Naam te heiligen? Is het vermetelheid de Sabbatdag te gedenken. U acht het geen vermetelheid te zijn, deze dingen te doen, omdat God ze gebiedt; evenmin kan het vermetelheid zijn "in Christus te geloven", aangezien het Zijn gebod is.

Tegenwerping. 2. Ik ben zo'n groot zondaar, dat ik bevreesd ben, dat het niet aan mij wordt geboden.

Antwoord. Het gebod, dat men moet geloven, is aan allen zonder onderscheid, grote zondaars en minder grote zondaren: (Jes. 1:18) "Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de Heere. Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol." Indien het gebod van te geloven niet aan iedereen was, dan zou hun ongeloof hun zonde niet zijn; want de "zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is" (Rom. 5:13). Doch het ongeloof is een zonde van het ergste soort, die elke andere zonde onvergeeflijk maakt, omdat daardoor het enige geneesmiddel wordt verworpen.

Tegenwerping. 3. U zegt, dat ons geboden wordt te geloven, en toch zegt u ons tegelijkertijd, dat wij het vermogen missen om te geloven, dat 't het werk Gods is (Joh. 6:29), en "die uitnemende grootheid van zijn kracht aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte Zijner macht, die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt" (Ef. 1:19, 20).

Antwoord. Het is waar, u kunt niet geloven. (Joh. 6:44) "Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke, " en toch wordt u geboden te geloven, niet door ons, maar door die God, "Die roept de dingen, die niet zijn, alsof zij waren" (Rom. 4:17), en Hij gebiedt u, onmachtige zondaren, die dood bent door de zonde, in de Naam Zijns Zoons te geloven, opdat u uit een gevoel van uw onmacht het werk aan Hem mag overdragen, als de overste Leidsman en Voleinder des geloofs (Hebr. 12:2); Zijn gebod is het voertuig van Zijn macht. Evenals toen Hij die man met de verdorde hand gebod: "Strek uw hand uit, " toen poogde die arme man te gehoorzamen, en in de poging om te gehoorzamen kreeg hij kracht om zijn hand uit te strekken, gelijk hem geboden was. Handelt naar dit voorbeeld. Tracht de plicht te doen, vertrouwend op de kracht van Hem, Die u gebiedt te geloven, dat Hij "in u vervulle al het welbehagen van Zijn goedigheid en het werk van het geloof met kracht" (2 Thess. 1:11),

Tegenwerping. 4. Ik heb gepoogd en getracht te geloven, in gehoorzaamheid aan het gebod, en toch, helaas! ben ik precies dezelfde gebleven; ik kan niet zien, dat er de kracht Gods mee gepaard ging.

Antwoord. Volhardt in het gebruik van de door God ingestelde middelen; volhardt in het horen van het Woord, en tracht het met het geloof te mengen; volhardt in de gebed, en tracht te geloven, dat God u zal verhoren; en wacht in die weg op de Heere. Gedenkt aan die arme man, die acht en dertig jaren aan het badwater had gelegen, wachtende op de roering van het water, en ten laatste kwam de Heere, en genas hem. Doet ook zoo; want "welgelukzalig zijn zij, die de Heere verwachten."

Tegenwerping. 5. Doch al mijn arbeid zal tevergeefs zijn indien ik niet uitverkoren ben; want alleen zij zullen geloven, die verordineerd zijn tot het eeuwige leven (Hand. 13:48).

Antwoord. Het is waar, de uitverkorenen zullen het verkrijgen, terwijl de anderen verhard worden (Rom. 11:7); doch laat mij u zeggen, dat u, in het stuk van geloven, niet meer belang hebt bij de verborgen raad Gods dan u daarbij hebt in betrekking tot het kopen of verkopen, eten of drinken, of dergelijke gewone handelingen in het leven. Indien iemand zou zeggen: Ik zet mijn winkeldeur niet open, omdat ik niet weet of God heeft besloten, dat ik iets zal verkopen; of, omdat ik niet weet of God verordineerd heeft, dat iemand mijn waren zal kopen. Of, als iemand zou zeggen: Ik wil niet eten of drinken, omdat God mijn levenstijd heeft vastgesteld; ik ben er zeker van, dat ik zolang zal leven als God bepaald heeft, wat ik ook doe; of, ik mag mijzelf van een steilte afwerpen, of trachten op het water te lopen, omdat ik toch niet zal omkomen voordat de van God bestemde tijd daar is; zou u zo iemand niet voor dwaas of krankzinnig houden, die op die wijze redeneerde? Toch is het precies hetzelfde, wanneer hij redeneert, dat hij niet tot Christus behoeft te vliden, of in de Nieuw Testamentische Ark behoeft in te gaan, omdat hij, als hij uitverkoren is, niet zal verloren gaan. hetzij hij gelooft of niet. Vrienden, laat de duivel en een arglistig hart u niet afleiden tot de besluiten Gods, die verborgen zijn; want "de verborgen dingen zijn voor de Heere onze God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen" (Deut. 29:29). Volgt de geboden plicht op; geloof in de Zoon van God, en dan zult u uw verkiezing van God weten.

V. Wij zullen nu overgaan tot ons vijfde punt, *dat was, dat wij er een weinig over zullen spreken, hoe een zondaar dadelijk in deze Nieuw Testamentische Ark ingaat, zodat hij van de zondvloed behouden wordt.*

Alles, wat ik over dit punt zal zeggen zal dienen tot opheldering van de natuur van het geloof onder de gelijkenis van het ingaan in de ark van Noach en de schepselen die daar met hem behouden werden.

Het geloof wordt soms in de Schrift uitgedrukt onder het begrip van ingaan: (Joh. 10:9) "Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden", (Heb. 4:3) "Want wij, die

geloofd hebben, gaan in de rust;" (vers 1) "Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd de belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn." Van dezelfde betekenis is die uitdrukking (Zach. 9:12), waar Christus wordt voorgesteld als een Sterkte, of Toevlucht; "Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebondenen, die door hoopt."

1. Wij zien dan in de tekst, dat Noach, voordat hij een ark toebereidde, of daarin de toevlucht nam, door God gewaarschuwd werd voor het gevaar, dat hem dreigde.

Evenzo is het met zondaren ten opzichte van het geloven in Christus; God waarschuwt de zondaar voor het gevaar waarin hij verkeert van de toekomstige toorn. Gelijk God de oude wereld voor de naderende zondvloed waarschuwde door de dienst van Noach, zo worden ook alle zondaren, door het gelezen en gepredikte Woord gewaarschuwd, voornamelijk door de prediking van de wet, dat zij in gevaar zijn eeuwig verloren te gaan. De stem Gods in de wet is tot zondaren: (Gal. 3:10) "Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek van de wet, om dat te doen." (Rom. 2:8, 9) "Verbolgenheid en toorn, verdrukking en benauwdheid, over alle ziel des mensen, die het kwaad werkt." (Psalm 9:18) "De goddelozen zullen terugkeren naar de hel toe: alle God vergetende heidenen. "De bezoldiging der zonde is de dood." Deze en dergelijke waarschuwingen worden door de kracht van de eeuwige Geest tot de ziel gebracht en haar persoonlijk toegepast, voordat de zondaar in de Nieuw Testamentische Ark gaat: hij wordt er toe gebracht de waarheid van deze bedreigingen te geloven. Want er is een wet van het geloof en een persoonlijke toepassing van deze en dergelijke bedreigingen, voordat er een waar evangelische geloof van het middel tot verlossing en genezing is.

2. U ziet hier dan ook, dat Noach bevreesd werd, voordat hij een ark toebereidde, of er in ging.

U zegt: *Waarvoor was hij bevreesd?*

Ik antwoord: Hij was bevreesd, dat hij met de overigen van de goddeloze wereld in de zondvloed zou omkomen. Evenzo is het, in het stuk van geloven, of van het vlieden tot Christus, gelegen met zondaars; zij worden met vrees bevangen voor een vertoornd God. Zo komt het, dat de zondaar, door de verschrikkingen Gods en van een ontwaakt geweten, evenals de stokbewaarder, begint te beven, en uitroept: "Wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?" O! Tot wie zal ik vlieden om hulp? (Jes. 33:14) "Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwige gloed wonen kan?" Dit wordt gewoonlijk een wetswerk genoemd, dat iedereen, die gelooft, in meerdere of mindere mate heeft: Want de wet is onze "tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden" (Gal. 3:24).

3. Noach verwierp alle valse gronden van vertrouwen, waarheen de lieden van de eerste wereld zich begaven, ter schuiling tegen de zondvloed. Er is geen twijfel aan, of de bewoners van de oude wereld hebben, toen zij zagen, dat alle fonteinen des groten afgronds opgebroken, en de sluizen van de hemel geopend werden, hun toevlucht genomen tot de hoogste huizen, of bergen, om behouden te worden van de wateren van de zondvloed, in de hoop, dat de wateren zouden stilstaan, voordat zij de plaats waar zij zich bevonden bereikten. Doch Noach wist beter; hij wist, dat het maar toevluchten van de leugens waren, en dat de wateren de hoogste bergen, die in de wereld waren, zouden bedekken. Daarom verwierp hij al die ijdele toevluchten, en begaf zich in de ark.

Evenzo staat het met het geloven in Christus; de arme ziel krijgt te zien, dat zij het "tevergeefs verwacht van de heuvelen en de menigte van de bergen" (Jer. 3:23) dat de hagel de toevlucht des leugens zal wegvagen. (Jes. 28:17), en de wateren al deze schuilplaatsen zullen overlopen, waarheen de huichelaars, de vleselijk wereldling of de wettische, zichzelf begeven. Daarom neemt zij de toevlucht tot Christus om de zalige hoop, die haar in het Evangelie wordt

voorgesteld, vast te houden (Hebr. 6:18), wetende, dat er geen andere naam gegeven is, door welke wij moeten zalig worden, dan de Naam van Jezus.

4. Noach geloofde, dat de ark van God ingesteld zijnde, genoegzaam was, om hem en zijn huisgezin van de zondvloed te behouden.

Zo is het ook in het geloven, daarin wordt Christus aangegrepen als een algenoegzame Zaligmaker, Die "volkomenlijk kan zaligmaken degenen, die door Hem tot God gaan" (Hebr. 7), en zoals Hij van God aangesteld en geordineerd is om een Zaligmaker te zijn, die in elk opzicht van alles voorzien is wat nodig is tot zaligheid van verloren zondaren, en "ons van God geworden is, wijsheid, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing."

5. God gaf de levende schepselen, die door de ark in het leven zouden behouden worden, een zeker instinct, waardoor zij zich van alle delen van de aarde naar de ark begaven, en er ten laatste ingingen.

Zo gaat het ook in zondaar een innerlijke aandrijving, een bovennatuurlijke neiging, die hem niet doet rusten, voordat hij Christus gewint en in Hem gevonden wordt. Dit is niet anders dan die trekkende kracht van het Woord en de Geest Gods, waardoor de zondaar geleid wordt op de Rotssteen, "Die hoger is dan alle andere toevluchten. (Joh. 6:44) "Niemand", zegt Christus, "kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; " (Hos. 11:4) Ik trok ze met mensenzelen, met touwen der liefde." U weet, dat de bijen door zeker instinct, wanneer er een bui in aantocht is. in de korf vlieden; evenzo is het hier.

6. Noachs geloof betrouwde niet op de planken van de ark, maar op God, Die hem had aangesteld om haar toe te bereiden.

Zo is het ook met het geloven; het ware geloof bepaalt zich op God, Die in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was. Het grote doel Gods in Zich in het vlees te openbaren is niet, dat ons geloof zich zal bepalen op de Mens Christus Jezus, maar op God in Hem. Wij lezen dienaangaande in (1 Petrus 1:21) "Gij die door Hem gelooft in God, Welke Hem opgewekt heeft uit de doden, en Hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof en hoop op God zijn zou." Zodat u ziet, dat het doel van het ganse werk van de verlossing door Christus is, ons tot het geloof en vertrouwen op God te brengen, en dat wij ons vertrouwen op Hem zullen stellen, als God met ons. Vrienden, gedenkt, dat God alleen het Voorwerp van het geloof is, en dat uw geloof geen zaligmakend geloof is als het zich op iets minder bepaalt, dan op God, Vader, Zoon, en Heilige Geest, want dan beantwoordt het niet aan het eerste gebod van de wet: "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben",

7. Toen Noach in de ark ging, was hij vast besloten, daar te blijven, totdat de wateren van de zondvloed gelicht waren.

Zo is het ook hier. Wanneer een zondaar door het geloof tot Christus komt om bij Hem te schuilen, komt hij met het voornemen om bij Hem te blijven, niet, zoals Noach in zijn ark, voor een poosje, maar voor altoos. De ziel, die in Christus gelooft, roept aangaande Hem uit: (Psalm 132:14) "Dit is mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal ik wonen, want ik heb ze begeerd." Het is de wil van Christus, dat wij in Hem zullen blijven: (1 Joh. 11:28) "En nu, kinderkens, blijft in Hem: opdat, wanneer Hij al geopenbaard zijn, wij vrijmoedigheid hebben en wij van Hem niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst." (Joh. 15:5-7) "Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert dezelve, en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand. Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden.

VI. Ons zesde punt was, dat wij deze leer zullen toepassen. De enige gebruiken, die ik ervan zal maken, zullen zijn een woord van *beproeving* en van *vermaning*.

Het eerste gebruik zal een woord van *beproeving* en *onderzoek* zijn.

Wat ik wil, dat u zult onderzoeken, is: Of u in de Nieuw Testamentische Ark bent gekomen, waar een zondaar alleen veilig kan zijn voor de zondvloed van de toorn Gods. Het komt mij te binnen, dat Johannes de Doper tot de Schriftgeleerden en Farizeeën zeide: (Matth. 3:7) "Gij adderengebroadels, wie heeft u aangewezen te vlieden van de toekomstige toorn?" Zo zeg ik ook tot u: Hebt u op Gods waarschuwing, door het woord van de wet, de toevlucht tot Christus genomen en verblijf bij Hem gemaakt? Ik zal u de volgende kenmerken geven ter *beproeving*.

- Indien u tot de Nieuw Testamentische Ark bent gevloeden, dan hebt u gezien, dat de verslindende vloed van Gods toorn gereed was u te verzwelgen, en dat u op het punt was van voor eeuwig in de diepte van de wateren om te komen, zodat u moest uitroepen: O, "wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?"
- God heeft dan al uw leunsels en steunsels verbroken, en u doen zien, dat het slechts toevluchten van de leugens zijn, die u zullen bedriegen. Zo ging het Paulus in zijn bekering; de dingen, die hem gewin waren, rekende hij schade om Christus wil. (Hos. 14:4) "Assur zal ons niet behouden."
- U hebt dan bij het licht van het Woord en de Geest zo'n ontdekking gekregen van de heerlijkheid, de bouw, de schoonheid en voortreffelijkheid van de Nieuw Testamentische Ark, dat het u vervuld heeft met verwondering en bewondering van de liefde, goedertierenheid en genade van God, in voor zo'n Ark, zulk een Zaligmaker, te zorgen: (2 Kor. 4:6) "Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting van de kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus." O, zal de ziel zeggen, bij het gezicht van deze Ark Christus: "Wat heeft God gewerkt?" (Psalm 118:23) "Dit is van de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen." (1 Tim. 3:16) Buiten twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees!"
- Indien u ooit in deze Ark bent ingegaan, dan hebt u een verzoend God in deze Ark Christus gezien: "Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende." Dit is het wat de ziel beweegt en bemoedigt in haar in te gaan. De arme ziel kon tevoren niet anders zien dan dat God een verterend vuur was; maar op Christus ziende ziet zij een vriendelijk God, Die zegt: "Deze is Mijn geliefde Zoon in Dewelke ik Mijn welbehagen heb." O vrienden, dit is het wat geloof, hoop, liefde en vertrouwen baart; de liefde Gods in Christus te geven: "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeborenen Zoon gezonden heeft." Nu, hebt u gezien, dat God liefde is? Hebt u hierin Zijn liefde geopenbaard gezien, dat Hij Zijn eniggeborenen Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem (1 Joh. 4:9)? En heeft het geloof van deze liefde uw vijandschap gedood?
- Indien u tot de Nieuw Testamentische Ark bent gevloeden, dan zult u zo verblijd zijn met uw nieuwe woning, en uw veiligheid daarin, dat uw harten met dankbaarheid vervuld zullen zijn, en uw tongen de lof des Heeren zullen vermelden, die voor zo'n Ark gezorgd, en u daarin gebracht heeft. U zult dan met de Kerk zingen en zeggen: (Micha 7:18) "Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel van Zijn erfenis voorbijgaat?" En met David: (Psalm 103:1, 2) "Loof de Heere, mijn ziel, en al wat binnen in mij is Zijn heilige Naam. Loof de Heere mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden;" en met de Israëlieten, toen God hen door de Rode Zee gebracht en uit de hand van de Egyptenaren verlost had: (Deut. 15:1) "Ik zal de Heere zingen, want Hij is hooglijk verheven."
- Indien u ooit in de Ark bent gevloeden dan zult u nieuwe schepselen zijn: (2 Kor. 5:17) "Zo dan indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is al nieuw geworden." U hebt dan nieuw licht gekregen in uw verstand, een nieuwe wil

en genegenheden; u zult dan niet naar uw oude begeerlijkheden in het vlees wandelen, of naar de vloek van de wereld; neen, maar gelijk de ark en zij die daarin waren op de wateren boven de aarde, naar de hemel verheven werden, zo ook zult u niet op de aarde liggen kruipen, maar "de dingen zoeken, die boven zijn, waar Christus is" (Kol. 3:1).

- U hebt dan iets van de Geest van Christus u kregen; (Rom. 8:9) "Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe. (1 Kor. 6:17) "Maar, die de Heere aanhangt is één Geest met Hem." Dan zal Zijn Geest in u zijn als "een Fontein van water springende tot in het eeuwige leven." (Joh. 6:14). "De Geest zal u overtuigen van zonde, van gerechtigheid, en van oordeel."
- Indien u tot de Nieuw Testamentische Ark bent gevloeden, zult u de behoefte gevoelen zo velen als mogelijk is met u in de Ark te krijgen. Daartoe zult u met hen spreken over hun gevaar, zolang zij buiten Christus zijn, en van de grote zaligheid, die in Hem te vinden is. Hoe werkzaam was Paulus, nadat hij Christus had leren kennen, om Hem anderen aan te bevelen.

Een tweede gebruik zal zijn van *vermaning aan allen in het algemeen*.

Is het zodat Christus onze grote Nieuw Testamentische Ark is, om van de zondvloed van de toorn Gods te behouden? O vrienden, laat mij u de bidden en smeken op uw veiligheid te letten, door in deze gezegende Ark te vlieden, voordat de wateren van de zondvloed u in een ellendige eeuwigheid zullen meevoeren.

Ik zal u een paar beweegredenen voorstellen, om u op te wekken in de Ark te vlieden.

1. Overweegt, dat er ontelbare menigten van mensen zijn, die reeds onherstelbaar in de zondvloed van de toorn Gods verloren zijn, doordat zij niet in de Ark zijn gegaan. Van de inwoners van de oude wereld staat geschreven, dat zij, tot wie Noach gepredikt heeft, in de gevangenis zijn. O wat een ontelbare scharen van mannen en vrouwen zijn, sedert de zonde in de wereld is gekomen, in de hel neergestoten aan de zijden van de kuil. "Breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan." Is het niet in uw belang, dat u zich laat waarschuwen uit het verderf van zovelen?

2. Overweegt, dat u onvermijdelijk dezelfde weg moet uit gaan; ik meen, dat u in de zondvloed zult omkomen, zo u niet in de Ark ingaat: "Want daar is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden." Het zijn niet de gebroken planken van uw belijdenis van de godsdienst, uw hoop op de algemene barmhartigheid Gods, uw beschaafdheid, zedelijkheid, en wettische gerechtigheid, die zullen gelden; Gods toorn zal alle rietstaven in stukken breken, en daarom spoedt u tot de Ark Jezus Christus.

3. Er is een vaste dag, een tijd gesteld voor uw ingaan in de Nieuw Testamentische Ark, en als u die laat voorbijgaan zult u niet in de Ark kunnen ingaan, maar onvermijdelijk in de zondvloed omkomen. "Hij, Die leeft in alle eeuwigheid" heeft Zijn hand opgeheven naar de hemel en gezworen, dat daar niemand meer in de Ark zal ingaan. Vraagt u: Welke is die gestelde tijd? Dan antwoord ik; Het is de dag van de genade, de tijd des levens, de dag van de zaligheid; indien die voorbij is, bent u voor eeuwig verloren, daarom "Heden indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet."

4. God heeft de Ark voor u toebereid, en dat met oneindige kosten. God heeft voor een Zaligmaker gezorgd: (Psalm 89:23) "Ik heb hulp besteld bij een Held." "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve." De Ark is voltooid, en volmaakt, en voor u gereed: "Alle dingen zijn gereed" (Matth. 22:4).

5. De Ark is bij de hand, zij is nabij ons: (Jes. 42:13) "Ik breng mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet ver wezen, en Mijn heil zal niet vertoeven; maar Ik zal heil geven in Sion, aan Israël Mijn heerlijkheid." "Nabij u is het woord, in uw mond, en in uw hart. Dit is het woord des geloofs, hetwelk wij prediken" (Rom. 10:8).

6. De Ark is toebereid voor mensen van ons soort, ik meen mannen en vrouwen van de menselijke natuur. Daarom gaat de roepstem uit "tot mannen en tot der mensen kinderen" (Spr. 8:4). Christus is een Zaligmaker, niet voor gevallen engelen, maar voor ons: "Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven. Hij is ons geworden wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing."

7. Velen zijn reeds ingegaan en behouden; een "ontelbare schare, die niemand tellen kan."

8. De deuren van de Ark zijn ook voor u wijd opengezet, en wel met een belofte van behoudenis: "Een iegelijk, die gelooft, zal niet verderven, maar het eeuwige leven hebben."

9. De grote God gebiedt u in de Ark in te gaan: (1 Joh. 3:23) "Dit is zijn gebod, dat wij geloven in de Naam Zijns Zoons Jezus Christus."

Ik sluit met een enkel woord tot gelovigen, die in de Ark zijn gevloeden.

(1.) Bij wijze van vertroosting.

1. God is bij u in de Ark; "want God is in Christus en Hij zal u nooit verlaten."

2. "Uw leven is met Christus verborgen in God." Hij zegt: "Ik leef, en gij zult leven."

3. Gij bent vrijgemaakt van de verdoemenis: De wet kan u niet vervloeken. De mensen mogen het doen. maar God zal u niet vervloeken. (Rom. 8:1).

4. De wateren van de verdrukking zullen u niet overstromen; de golven mogen druisen, maar zij zullen als de golven van de zee in schuim overgaan.

5. De dood en het graf kunnen u geen kwaad doen, want u bent uit beider macht vrijgekocht: (Hos. 13:14) "Ik zal ze vrijmaken van de dood."

(2.) Een woord van raadgeving aan u, die in de Ark bent.

1. Looft God, Die de Ark verschaft heeft.

2. Looft God, Die u daarin heeft gebracht.

3. Verblijdt u, en roemt in de Heere, triomfeert in Hem.

4. Leeft van Christus en van de voorraad, die u in de Ark vindt.

5. "Opdat u mag wandelen waardig de Heere tot alle behaaglijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis Gods."